

Варто зазначити, що поліція має безпосередній оперативний доступ також до інформації та інформаційних ресурсів інших органів державної влади. При цьому поліція повинна дотримуватись Закону України «Про захист персональних даних».

Прикладом інформаційної системи правоохоронних органів, котра постала до започаткування Національної поліції, виступає Єдина комп'ютерна інформаційна система правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю, що створена на підставі Указу Президента України «Про Єдину комп'ютерну інформаційну систему правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю» від 31 січня 2006 р. № 80/2006 [4]. Основною метою функціонування такої єдиної комп'ютерної інформаційної системи на підставі вищезазначеного указу є поліпшення координації організаційних, оперативно-розшукових, правових та інформаційних заходів правоохоронних органів щодо боротьби зі злочинністю.

Таким чином, утворення нової Національної поліції України породжує також необхідність якісно нового підходу до інформатизації даного органу, а також відповідно врегулювання питань нормативно-правового забезпечення цих процесів. Такі дії сприятимуть Національній поліції у підвищенні ефективності протидії правопорушенням та злочинам.

Список використаних джерел

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40-41. – Ст. 379.
2. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 р. №2297-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 34. – Ст. 481.
4. Про Єдину комп'ютерну інформаційну систему правоохоронних органів з питань боротьби зі злочинністю: Указ Президента України від 31.01.2006 р. №80/2006 // Офіційний вісник України. – 2006. – №5. – Ст. 212.

Кочмар С.

*студентка I курсу юридичного факультету
Тернопільського національного економічного університету
Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри
кримінального права та процесу ТНЕУ
Чудик Н.О.*

СУДОВА СИСТЕМА В УКРАЇНІ

Судова система в Україні перебуває у постійному вдосконаленні. Найбільшу довіру на зміни має народ. Система забезпечує доступне правосуддя для кожної особи в порядку встановленому Конституцією та законами України.

З 2 червня 2016 року після довгих суперечок Верховна Рада ухвалила два документи – зміни до Конституції щодо правосуддя та новий Закон України

«Про судоустрій та статус суддів». Документи підписали і офіційно опублікували наприкінці червня, для початку роботи.

В підсумку, для змін до Конституції [1] набралось 335 голосів "за" (з необхідних 300), а для нового "Закону про судоустрій і статус суддів" (№4734) – 281 (з потрібного мінімуму 226) [2].

Варто додати, що законодавчі зміни у системі правосуддя були вимогою послів "Великої сімки" та Міжнародного валютного фонду.

Незважаючи на те, що тема змін до Конституції викликає більше резонансу, основним рушієм судової реформи є саме новий закон "Про судоустрій та статус суддів". Щоправда, без змін до Основного закону він би працювати не зміг.

Загалом згідно з новоприйнятих документів, суддівська система має стати більш політично незалежною, а судді – менш схильними до корупції та хабарництва.

Новий закон скасовує чотирирівневу судову систему. З неї зникнуть вищі спеціалізовані суди (Вищий адміністративний, Вищий господарський та Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних і кримінальних справ): пункт про них більше не міститься в законі.

Водночас, місцеві та апеляційні суди залишаються, а найвищим органом у системі судоустрою є Верховний Суд.

Законотворці, лояльні до новоприйнятого закону, стверджують, що таку трансформацію запровадили задля ліквідації штучно створених інститутів. Мовляв, вищі спеціалізовані суди були створені як прокладка для впливу на судову систему в ті часи, коли влада хотіла контролювати всі процеси і не могла собі цього дозволити через Верховний Суд.

Щоправда, вищі спеціалізовані суди все ж будуть працювати «для розгляду окремих категорій справ» до створення в новому порядку і в оновленому складі Верховного Суду.

Останній, до речі, запрацює на базі його старого Верховного Суду і трьох вищих судів - Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського та Вищого адміністративного суду.

Згідно з новоприйнятим законом, всіх суддів призначатимуть на конкурсній основі. А посаду судді Верховного Суду зможуть зайняти не лише колишні служителі Феміди, а і юристи чи науковці – для всіх них відбір проходитиме на однакових засадах.

Конкурс проводитиме Вища кваліфікаційна комісія суддів (ВККС), а допомагати їй оцінювати професійну етичність та добросовісність кандидата буде Громадська рада добросовісності. До останньої ввійдуть правозахисники, науковці, адвокати та журналісти.

ВККС вже почала проводити переатестації суддів ще в лютому цього року. Початі до прийняття конкурсу оцінювання будуть завершені за старими правилами, а ті судді, котрі пройшли тестування, повторно переатестовуватись не будуть.

Де-юре, Верховний Суд залишається найвищим судом у системі судоустрою, але на практиці від нього залишиться тільки назва, пояснює Леонід Ємець, нардеп від "Народного фронту", перший заступник голови Комітету з питань правової політики та правосуддя. За ВС залишиться функція

дотримання єдності судової практики, що і є на думку Ємця ключовою позицією судової реформи.

«У нас сьогодні корупція в системі судочинства ґрунтується на тому, що кожна зацікавлена сторона може отримати своє необхідне їй рішення. Навіть якщо це дві сторони одного процесу. Часто буває, що до Верховного Суду доходить справа, по якій приймається навіть в одній палаті два протилежних рішення. Потім це все йде по новому кругу, і з цього живиться корупційна складова суддів, прокурорів, адвокатів», - розповів нардеп.

За його словами, завдяки новій процедурі, коли ВС і палата ВС будуть узагальнювати судову практику, кількість судових спорів зменшиться, бо вони стануть непотрібними.

До того ж зміниться структура самого Верховного Суду. Раніше він складався з чотирьох судових палат з різною спеціалізацією. Тепер же складників п'ять: чотири касаційні суди (адміністративний, господарський, кримінальний, цивільний) та Велика палата ВС.

Також буде створено окремий Вищий антикорупційний суд, який розглядатиме справи від Національного антикорупційного бюро, і ще один новий суд – Вищий суд з питань інтелектуальної власності.

Новий закон дещо обмежив колишню суддівську недоторканність. В документі сказано, що служителя Феміди може бути затримано у двох випадках.

Перший з них працює тоді, коли Вища рада правосуддя надала згоду на затримання судді у зв'язку з кримінальним чи адміністративним правопорушенням.

Другий – коли затримання відбувається під час чи відразу після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Варто додати, що раніше затримання і обрання запобіжного заходу до суддів могли бути здійсненими тільки зі згоди Верховної Ради.

Отож, я думаю, що зміни які відбулися та ще відбудуться підуть лише на користь судової системи та її органів. Для суддів найголовніше законність та чесність на що вони повинні весь час опиратися. Зміни повинні починатися з кожного з нас від студента до роботодавця. Потрібно виховувати в собі знання до нового та неосяжного...

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // ВВР України. – 1996. – №30. – ст..141
2. Закон України «Про судоустрій та статус суддів»: чинне законодавство станом на 30.09.2016: (ОФІЦ ТЕКСТ). – К.: Паливода А.В., 2016. – 144 с.